

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

بَيَانُ كُفْرٍ وَضَلَالٍ مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ يَجُوزُ لِأَحَدٍ الْخُرُوجُ مِنْ شَرِيعَةِ مُحَمَّدٍ ﷺ

Српски

صربي

**Појашњење неверства и заблуде
онога ко тврди да је било коме
дозвољен излазак из шеријата
Мухаммеда, саллаллаху алејхи ве
селлем**

Аутор Уважени шејх
Абдул-Азиз бин Абдуллах бин Баз

بَيَانُ كُفْرٍ وَضَلَالٍ مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ يَجُوزُ لِأَحَدٍ الْخُرُوجُ مِنْ
شَرِيعَةِ مُحَمَّدٍ ﷺ

**Појашњење неверства и заблуде
онога ко тврди да је било коме
дозвољен излазак из шеријата
Мухаммеда, саллаллаху алејхи ве
селлем**

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

Аутор Уважени шејх
Абдул-Азиз бин Абдуллах бин Баз

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Дванаеста посланица:

Појашњење неверства и заблуде онога ко тврди да је било коме дозвољен излазак из шеријата Мухаммеда, саллаллаху алејхи ве селлем

Нека је хвала Аллаху, Господару светова, и нека су салавати и селами на Печата веровесника и посланика, нашег Веровесника Мухамеда, његову породицу и све асхабе.

А затим: имао сам увид у чланак објављен у новинама Аш-Шарк Ал-Авсат, у броју (5824), од 5. 6. 1415. х. г., који је написао Абдулфеттах ел-Хаик, под насловом: (Погрешно схватање).

Суштина реченог је у његовом порицању онога што је општепозната и неспорна чињеница у исламу, потврђена јасним текстовима и консензусом, а то је универзалност посланице Мухаммеда, мир над њим, свим људима. Он тврди да онај ко не следи Мухаммеда, мир над њим, и не поковава му се, већ остане Јевреј или хришћанин, да је на исправној вери. Затим се дрзнуо да говори о

мудрости Господара свих светова, слављен нека је Он, у кажњавању неверника и грешника, сматрајући то бесмисленим.

Искривљавао је верске текстове, стављајући их изван њиховог контекста и тумачећи их према својим страстима, те се окренуо од верских доказа и јасних текстова који указују на универзалност посланства Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир над њим, на неверство онога ко за њега чује а не следи га, и на то да Аллах не прихвата другу веру осим ислама, као и од других јасних текстова, како би својим говором обмануо незналице. Ово што је он учинио представља јасно неверство, отпадништво од ислама, те порицање Узвишеног Бога и Његовог Посланика, нека је мир над њим и милост Божја, као што то знају учењаци и верници који су прочитали тај чланак.

Обавеза владара је: да га проследи суду, како би се затражило његово покајање, и да му се пресуди у складу с оним што налаже чисти шеријат.

Свевишњи Бог је указао на универзалност посланства Мухаммеда, нека је мир над њим и Божја милост, и на обавезу свих људи и џина да га следе, а то није непознато ниједном муслиману који има и најмање знања.

Рекао је Узвишени Аллах:

﴿قُلْ يَتَايَهَاتُ النَّاسُ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ ۖ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾﴾

Реци: „О људи, ја сам заиста свима вама Аллахов посланик, власт Његова је и на небесима и на Земљи; нема другог бога осим Њега, Он даје живот и смрт, и зато верујте у Аллаха и Његовог Посланика, веровесника, који не зна да чита и да пише, који верује у Аллаха и Његове речи; њега следите - да бисте били упућени!“ [Ел-Е'араф: 158] И каже Узвишени Аллах:

﴿...وَأَوْحَىٰ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنَ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ ۖ وَمَنْ بَلَغَ...﴾

„...а мени се овај Кур'ан објављује да упозоравам њиме вас и оне до којих он допре...“ [Ел-Ен'ам: 19] И каже Узвишени Аллах:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾﴾

Реци: „Ако ви волите Аллаха, онда мене (Мухаммеда) следите, и вас ће Аллах да воли и грехе ће да вам опрости! А Аллах опрашта грехе и милостив је.“ [Али Имран: 31] И каже Узвишени Аллах:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^(٨٥)

А онај ко жели неку другу веру поред ислама, неће му бити примљена, и он ће на другом свету да буде међу губитницима. [Али Имран, 85] И каже Узвишени Аллах:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا...﴾

„Ми смо те послали свим људима да радосне вести доносиш и да опомињеш...” [Себе': 28] И каже Узвишени Аллах:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾^(٨٦)

„...а тебе смо послали само као милост световима.” [Ел-Енбија': 107] И каже Узвишени Аллах:

﴿...وَقُلْ لِّلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ ۖ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾

„И упитај оне којима је дата Књига и неписмене: ‘Да ли сте примили ислам?’ Па ако приме ислам, онда су они на Правом путу, а ако одбију, твоје је једино да обзнаниш. А Аллах добро види Своје слуге.” [Али Имран: 20] Узвишени Аллах каже:

﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ ۚ لِيُكَونَ لِّلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾^(٨٧)

„Нека је узвишен Онај Који Своме слуги објављује Кур'ан да би световима био опомена.“

[Ел-Фуркан: 1]

Преносе Бухари и Муслим од Џабира, Аллах био задовољан њим, да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао:

«أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ، فَلْيُصَلِّ، وَأُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ، وَلَمْ يُحَلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً».

„Дато ми је пет својстава која нису била пре мене дата никоме: потпомогнут сам страхом који непријатељи осећају на даљини једномесечног путовања; цела површина Земље учињена ми је местом за обављање намаза (молитве) и средством за чишћење и где год којег човека из мог уммета достигне наступање било којег намаског времена, нека ту и клања (обави молитву); дозвољен ми је ратни плен; дато ми је право заузимања (шефа'ат); сваки веровесник био је послат само свом народу, док сам ја послат целоме човечанству.“

Ово је јасан доказ о свеобухватности посланства нашег посланика Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, свим људима, и да оно дерогира сва претходна

посланства. Онај ко не следи Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и не покорава му се, тај је неверник и непослушник, који заслужује казну. Каже Узвишени Аллах:

﴿...وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ، مِنَ الْأَحْزَابِ فَالْنَارُ مَوْعِدُهُ...﴾

„А ко год Кур'ан негира, међу разним групацијама, Ватра ће да му буде место где ће да сконча...” [Худ: 17] И каже Узвишени Аллах:

﴿...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

„Нека се припазе они који поступају супротно његовом наређењу да их не стигне какво искушење, или да их не снађе болна патња.” [Ен-Нур: 63] И каже Узвишени Аллах:

﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾

„А онога ко буде непокоран Аллаху и Његовом Посланику, па буде прелазио преко Његових граница, Аллах ће увести у Ватру у којој ће вечно да остане; таквом припада понижавајућа патња.” [Ен-Ниса', 14] И каже Узвишени Аллах:

﴿...وَمَنْ يَتَّبِدِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾

„...А ко веровање замени неверовањем, тај је с Правог пута залутао.“ [Ел-Бекара: 108] Дакле, ајети на ову тему су многобројни.

Аллах Узвишени је повезао послушност Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, са послушношћу Њему, и појаснио је да је онај ко прихвати другу веру мимо ислама губитник, од кога неће бити примљен ни откуп ни замена, па је рекао Узвишени:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

„А онај ко жели неку другу веру поред ислама, неће му бити примљена, и он ће на другом свету да буде међу губитницима.“ [Али Имран, 85] И каже Узвишени Аллах:

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ...﴾

„Ко се покори Посланику, покорио се и Аллаху.“ [Ен-Ниса': 80] И каже Узвишени Аллах:

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا...﴾

„Реци: 'Покоравајте се Аллаху и покоравајте се Посланику!' А ако се окренете, он је дужан да ради оно што се њему наређује, а ви сте дужни оно што се вама наређује, па ако му будете

послушни, бићете на Правом путу.“ [Ен-Нур: 54]
И каже Узвишени Аллах:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾

„Они следбеници Књиге који не верују и незнабошци, биће, сигурно, у ватри пакла, у њој ће вечно да остану: они су најгора створења.“
[Ел-Бејјине: 6]

Муслим бележи да је Аллахов Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао:

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ؛ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ، يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ
يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ؛ إِلَّا كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ».

„Тако ми Онога у Чијој је руци моја душа, ко год из овог уммета чује за мене, био Јеврејин или хришћанин, а затим умре а не поверује у оно са чиме сам послат, биће од становника пакла.“

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, својим делима и речима појаснио је ништавност вере онога ко не прихвати ислам. Борио се против Јевреја и хришћана, као што се борио и против других неверника, и узимао је цизју од оних који су пристали да је дају; како они не би спречавали да позив у ислам допре до осталих, и како би они који то желе могли

прихватити ислам без страха од свог народа да ће их одвратити, спречити или убити.

Бележе Бухари и Муслим, од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, да је рекао: „Док смо били у џамији, изашао је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, па рече:

«انْظُرُوا إِلَى يَهُودَ، فَخَرَجْنَا مَعَهُ حَتَّى جِئْنَا بَيْتَ الْمِدْرَاسِ، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ، فَنَادَاهُمْ فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ يَهُودَ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، ثُمَّ قَالَهَا الثَّالِثَةَ...».

‘Крените ка Јеврејима.’ Па смо кренули са њим све док нисмо дошли до њихове школе у којој су изучавали Тору (бејту-л-мидраса). Тада је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, устао, позвао их и рекао: ‘О Јевреји, примите ислам па ћете бити спашени!’ Они рекоше: ‘Доставио си поруку, о Ебу-л-Касиме.’ Тада им је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: ‘То и желим. Примите ислам па ћете бити спашени!’ Они рекоше: ‘Доставио си поруку, о Ебу-л-Касиме.’ Тада им је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: ‘То и желим’, а затим је то поновио и трећи пут...“ *

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на

њега, отишао је Јеврејима у школу у којој су изучавали Тору (бејту-л-мидраса) позвао их у ислам и рекао им: „Примите ислам, бићете спасени“, и то им је поновио.

Исто тако: послао је писмо Хераклу позивајући га у ислам, и поручио му да ће, ако одбије, сносити грех оних који због њега не прихвате ислам. Бухарија и Муслим у својим Сахихима преносе да је Херакли затражио писмо Аллаховог Посланика, саллаллаху 'алејхи ве селлем, па га је прочитао, а у њему је стајало:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى
مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ، أَسْلِمْتَ تَسْلَمَ، وَأَسْلِمْتُ يُؤْتِكَ
اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، فَإِن تَوَلَّيْتَ، فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ وَ

„У име Аллаха, Свемилосног, Самилосног. Од Мухаммеда, Аллаховог Посланика, Хераклију, великану Бизантије. Нека је мир на онога ко следи Прави пут. А затим: Позивам те да примиш ислам. Прими ислам, бит ћеш спасен, а Аллах ће ти дати двоструку награду. Ако то одбијеш, на теби је грех твојих поданика.“

﴿يَتَأَهَّلُ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ
وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَقُولُوا أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾

„О ви којима је дата Књига, дођите да се окупимо уз речи које ми и ви узајамно делимо: да никога осим Аллаха не обожавамо, да Му у обожавању ништа не придружујемо, и да једни друге, поред Аллаха, боговима не сматрамо! Па, ако се они окрену, ви реците:

‘Будите сведоци да смо ми муслимани!’“

[Али Имран: 64]

Затим, пошто су се окренули и одбили да прихвате ислам, Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и његови асхаби, нека је Аллах задовољан њима, борили су се против њих и наметнули им џизју.

Да би се потврдила њихова заблуда и да су на неисправној вери, која је замењена вером Мухаммеда, нека је на њега Аллахов мир и благослов, Бог је наредио муслиману да Га моли сваког дана, у сваком намазу и на сваком рекату, да га упути на Прави пут, који је исправан и примљен, а то је ислам. И да га сачува од пута оних на које се срџба излила, а то су Јевреји и њима слични, који знају да су на неистини и устрајавају у њој. И чува га од пута оних који су у заблуди, који обожавају Господара без знања и умишљају да су на путу упуте, док су заправо на путу заблуде. То су хришћани и њима слични из других народа који обожавају Господара у заблуди и незнању. Све то како би муслиман са

сигурношћу знао да је свака вера мимо ислама лажна, да је свако ко обожава Аллаха мимо ислама у заблуди, и да онај ко у то не верује није од муслимана. Дакле, докази на ову тему из Кур'ана и Посланикових предаја су многобројни.

Стога је обавеза аутора текста – Абдулфетаха – да пожуре са искреним покајањем и да напише чланак у којем ће објавити своје покајање. А ко се искрено покаје Аллаху, Аллах ће му покајање примити, јер Узвишени Аллах каже:

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

„И сви се Аллаху покајте, о верници, да бисте постигли оно што желите.“ [Ен-Нур: 31] И речи Узвишеног Аллаха:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾﴾

„И они који мимо Аллаха другог бога не моле, и који, оне које је Аллах забранио, не убијају, осим када правда то захтева, и који не блудниче; а ко то ради, искусиће казну.“

„Патња ће да му буде удвостручена на

Будућем свету и вечно ће у њој да остане понижен.“

„Али они који се покају и поверују и раде добра дела; Аллах ће њихова лоша дела у добра да промени, а Аллах грехе опрашта и милостив је.“ [Ел-Фуркан: 68-70] Такође Веровесник је рекао, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«الْإِسْلَامُ يَهْدِي مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَهْدِي مَا كَانَ قَبْلَهَا».

„Ислам поништава оно што је било пре њега, а покајање поништава оно што је било пре покајања.“ Каже Аллахов Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем:

«الَّتَائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ».

„Онај ко се покаје од греха је као онај ко нема греха.“

Дакле, ајети и хадиси на ову тему су многобројни.

Молим Аллаха да нам истину покаже истином и да нам да је следимо, и да нам неистину покаже неистином и да нам да је се клонимо, и да нама, писцу Абдул-Феттаху и свим муслиманима подари искрено покајање, те да нас све сачува од смутњи које у заблуду одводе, покоравања страстима и шејтану. Он је, заиста, Онај Који то даје и Који то може учинити.

Нека је салават и селам на нашег веровесника

Мухамеда, његову породицу, све асхабе, и све оне који их следе у добру до Судњег дана.

sr397v4.0 - 17/08/2026

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

